02/10/2020

Συγγνώμη Πόλη Βασίλισσα του κόσμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Στο κλειστό γήπεδο του «ΑΠΌΛΛΩΝΑ ΠΑΤΡΩΝ» πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 30.9.2020 η εκδήλωση-συναυλία της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, αφιερωμένη στην Κωνσταντινούπολη και στην Αγιά Σοφιά. Η συναυλία μετεδόθη τηλεοπτικά απευθείας από τον τηλεοπτικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών «ΛΥΧΝΟΣ» .

Ο Καλλιτέχνης Μανώλης Μητσιάς τραγούδησε για την Πόλη της καρδιάς μας, για την Μεγάλη Εκκλησιά μας, την Αγια Σοφιά. Επίσης ο Άρχων Πρωτοψάλτης Γρηγόρης Νταραβάνογλου και οι μουσικοί Μανώλης Καρπάθιος και Κώστας Μπαλαχούτης μαζί με ένα καλλιτεχνικό σύνολο μας ταξίδεψαν στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια και στην Αγια Σοφιά.

Πριν από την εκδήλωση μίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος , ο οποίος έκαμε και το κλείσιμο με λόγια συγκινητικά.

Στο δεκαπεντάλεπτο διάλειμμα παρενεβλήθη απόσπασμα από την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου στην εκδήλωση που έγινε για την Αγια Σοφιά, στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Πατρών, στις 24 παρελθόντος μηνός Ιουλίου. Η εισαγωγική ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην εκδήλωση στο κλειστό γήπεδο μπάσκετ του Απόλλωνα έχει ως εξής:

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑ «ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΠΟΛΗ ΜΟΥ»

Ὁ μήνας Σεπτέμβριος εἶναι μήνας πόνου καί ὀδύνης γιά τόν Ἑλληνισμό τῆς Πόλης, τῆς πάλαι ποτέ Βασιλίδος τῶν πόλεων τῆς μεγαλωνύμου καί φωτοστολίστου Κωνσταντινουπόλεως, ἀφοῦ κατά τόν μήνα αὐτό, τό ἔτος 1955 ὁ βάρβαρος συρφετός τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν μας, ὥρμησε ἐναντίον τῶν Ρωμαΐϊκου στοιχείου τῆς Πόλης μας, τῆς Πόλης τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἐφόνευσε, ἐβίασε, κατέστρεψε, ἔκαψε, ἐλεηλάτησε, ἐβεβήλωσε Ἐκκλησίες καί κοιμητήρια, δημιούργησε καί πάλι πρόσφυγες, ὅπως ἔχει συνηθίσει νά κάνῃ διαχρονικά, ἀφοῦ αὐτή εἶναι ἡ ταυτότητα τῶν Τούρκων, ἡ βαρβαρότητα δηλαδή.

Αὐτό τόν μῆνα τιμήσαμε γιά μιά ἀκόμη φορά τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Ἐθνοϊερομαρτύρων καί τῶν ἀλλων ἱερῶν σφαγίων τῆς Μικρασίας, οἱ ὁποῖοι τό 1922 ἐπότισαν μέ τά ἡρωϊκά αἵματά τους, τά ἅγια χώματα τῆς Σμύρνης καί τῆς Ἰωνίας γενικώτερα καί θυμηθήκαμε καί μακαρίσαμε τούς ξεριζωμένους πατέρες καί ἀδελφούς μας, πού ἔφτασαν ἐξουθενωμένοι στήν μητέρα Πατρίδα τους τήν

Ἑλλάδα, μεταφέροντας τά ἱερά καί τά ὅσια τους στήν καρδιά τους καί στόν κόρφο τους.

Αὐτό, ὅμως, τό καλοκαίρι βιώσαμε τήν λύπη καί τήν ὀδύνη, ὄχι μόνο οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ὅπου γῆς, ἀλλά καί ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος, τήν λύπη λέγω καί τήν ὀδύνη, τῆς μετατροπῆς τῆς Ἁγια-Σοφιᾶς σέ τζαμί, τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς, τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς γῆς, πού μέσα της ἐκλεισε τούς πόνους καί τούς καημούς, τίς χαρές καί τούς στεναγμούς, τίς δόξες καί τίς πίκρες διαχρονικά τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καί ἀπό τόν τετρακτινοπύρσευτο Σταυρό τοῦ τρούλλου της, φωτίστηκαν τά πέρατα τῆς γῆς.

Καί σάν νά μήν ἐφτανε αὐτό τό ἀνοσιούργημα καί ἡ προσβολή τῆς πίστεως τῶν Ὀρθοδόξων καί τῆς τιμῆς ὅλων τῶν πολιτισμένων Λαῶν τῆς γῆς, προχώρησαν καί σέ ἄλλη φρικτή ἐνέργεια, ἐκείνη τῆς μετατροπῆς σέ τζαμί τῆς θαυμασίας καί ξακουστῆς Μονῆς τῆς Χώρας, μέ τά θαυμάσια ψηφιδωτά.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, τῆς ὁποίας προστάτης εἶναι ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ ὁποῖος ἵδρυσε καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Βυζαντίου, μέσα ἀπό ἕνα ἱερό, συγκλονιστικό καί πατριωτικό παλμό, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πατρῶν, ἐξεδήλωσε τήν ἐντονη διαμαρτυρία της γιά τό μεγάλο αὐτό ἀνοσιούργημα.

Ἡ ἀποψινή μας ἐκδήλωση ἦτο προγραμματισμένη γιά τόν μῆνα Νοέμβριο, ὅπως συμβαίνει κάθε χρόνο μέ παρόμοιες ἐκδηλώσεις-συναυλίες.

Ὅμως λόγῳ τῶν ἐπικρατουσῶν ἐκτάκτων συνθήκων καί τοῦ ἀβεβαίου τῆς πραγματοποιήσεως ἐκδηλώσεων, κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἀνεβλήθησαν ἢ καί μετεφέρθησαν ἐκδηλώσεις δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Ἔτσι πραγματοποιεῖται ἡ ἀποψινή συναυλία στό κλειστό γήπεδο τοῦ Ἀπόλλωνα Πατρῶν, χωρίς κοινό ἡ ὁποία ἔχει διττόν χαρακτῆρα.

Ἀφ' ἑνός μέν, ἵνα μνησθῶμεν τῆς Πόλης τῆς καρδιᾶς μας, τῆς Πόλης τῶν θρύλων καί τῶν στεναγμῶν, τῆς Πόλης πού παρέμεινε καί θά παραμένῃ γιά πάντα τό φῶς καί τό καύχημα τῆς Οἰκουμένης ἀπάσης καί ἵνα νοερῶς προσκυνήσωμε ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησιᾷ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀφ' ἑτέρου δέ ἵνα μέσῳ αὐτῆς, τῆς τιμῆς καί τῆς μνήμης, ἐμψυχώσωμε τόν Λαό μας, σέ καιρούς πού ἐψύγη ἡ ἀγάπη πρός τά ἱερά καί τά ὅσια, οἱ μνῆμες καί ὁ πατριωτικός παλμός ἠσθένησαν, ἡ ἱστορία παρεχαράχθη καί ἐπεκράτησε πνεῦμα ἠττοπαθείας ἐνδοτισμοῦ ἐναντι τῶν ὅσων μέ ἀγῶνες καί θυσίες καί ποταμούς αἱμάτων ὑπερασπίστηκαν οἱ ἥρωες καί μάρτυρες τοῦ Γένους μας, τῆς φυλῆς μας καί μᾶς ἄφησαν ὡς ἱερά κληρονομιά καί παρακαταθήκη.

Ἀπευθυνόμενοι ἀπό τήν πόλη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στούς ἀδελφούς ἅπαντας, εἴτε στήν Πάτρα, εἴτε σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καί ὅπου ἀλλοῦ στά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, Ἕλληνες Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καί ὄχι μόνο, κρατώντας τίς μνῆμες τῆς Ρωμηοσύνης στήν καρδιά μας τούς παρακαλοῦμε νά διατηροῦν στά τρίσβαθα τῆς ψυχῆς τους τήν οὐράνια δόξα καί τό κάλλος, τίς χαρές καί τούς πόνους τῆς Πόλης πού ἀνήκει στή γῆ ὁλόκληρη καί νά ἀτενίζουν ὄχι ἁπλῶς μέ τήν ἐλπῖδα, ἀλλά καί μέ τήν βεβαιότητα, ὅτι «πάλι μέ χρόνους μέ καιρούς, πάλι δικά μας θἆ ναι».

Στούς ξένους δέ, πού δέν μποροῦν νά κατανοήσουν εἴτε γιατί δέν ξέρουν, εἴτε γιατί δέν μποροῦν, εἴτε κυρίως γιατί δέν θέλουν, τό μεγαλεῖο τῆς Ἑλληνορθοδοξίας καί τό πνεῦμα τῆς Πόλης καί τῆς Ἁγια Σοφιᾶς, τούς παρακαλοῦμε μέ τοῦτα τά λόγια «Ἐ, ἐσύ, πού σκάβεις ἐκεῖ στήν ἄκρη ἢ στή μέση τοῦ δρόμου πρόσεξε θά πεταχτῇ αἷμα Ἑλληνικό. Σεβάσου αὐτό τό χῶμα.

Ἐ, ἐσύ πού πατᾶς ἀνέμελα στήν ἁγιασμένη γῆ, σκούπισε τά πόδια σου γιατί πατᾶς σέ τάφους Ρωμηῶν ἁγιασμένων καί καταστρέφεις τά λουλούδια πού τά τρέφουν καί τά ἀνασταίνουν τοῦ Γένους τά ὄνειρα.

Ἐ, ἐσύ ὅποιος κι ἂν εἶσαι πού περπατᾶς στήν ὁμορφη πόλη καί τό βλέμμα σου θαυμάζει τἀγιονέρια τοῦ Βοσπόρου, μάθε ὅτι ἐκεῖ κοντά εἶναι τό κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας καί ἐκεῖ φυλάσσουν τόν τόπο τόν ματωμένο καί τή κλειστή πόρτα τοῦ

Ἐθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε’, οἱ φέροντες τόν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Γένους, οἱ λίγοι μά τόσο πολλοί, οἱ μάρτυρες τῶν θυσιῶν τοῦ παρελθόντος, τῶν ἀγώνων τοῦ παρόντος καί τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους καί τῶν Ὀρθοδόξων, μέ τούς δικούς του ἐπίγειους ἀγγέλους, πού καθημερινά χτυποῦν τῆς Ὀρθοδοξίας τό σήμαντρο στό κεντρικό τῶν Ὀρθοδόξων Μοναστήρι καί γονατίζουν μπροστά στό εἰκόνισμα τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, ἀκολουθώντας τόν Πρωτομάρτυρα τοῦ Γολγοθᾶ στόν Σταυρό καί στήν Ἀνάσταση.

Ἐπιθυμῶ ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς νά εὐχαριστήσω τόν διακεκριμένο Καλλιτέχνη κ. Μανώλη Μητσιά, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη μαζί μέ τούς συνεργάτες του, νά ἔλθουν στήν πόλη μας ἀρωγοί στήν προσπάθεια αὐτή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν τιμή σέ τόπους μαρτυρικούς καί ἁγιασμένους.

Εὐχαριστῶ τόν ἀξιότιμο κ. Πρόεδρο τοῦ Ἀπόλλωνα Πατρῶν καί τούς ὑπευθύνους τοῦ κλειστοῦ Γηπέδου Μπάσκετ, τήν Περιφέρεια Δυτικῆς Ἑλλάδος, τούς Ἱερεῖς μας πού αἴρουν μαζί μου τόν σταυρό τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τῆς ἀγάπης πρός τόν συνάνθρωπο καί ὅλους ἐσᾶς ἀδελφοί μου, γιά τήν ἀγάπη σας καί γιά τήν προσφορά σας στό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπίσης τόν Ἄρχοντα πρωτοψάλτη κ. Γρηγόριο Νταραβάνογλου, τόν κ. Μανώλη Καρπάθιο ὡς καί τόν κ. Κωνσταντῖνο Μπαλαχούτη, γιά τόν κόπο τους νά ἔλθουν στήν Πάτρα γιά τήν συναυλία αὐτή, ἡ ὁποία ἔχει τό χαρακτηριστικό καί συγκινητικό τῖτλο πού κρύβει πλεῖστα ὅσα νοήματα «Συγγνώμη Πόλη μου» καί κλείνω μέ αὐτά τά λόγια ἀπό καρδίας.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές σέ λησμονοῦμε.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές δέν πονᾶμε μαζί σου.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές δέν στεκόμαστε δίπλα σου σφογγίζοντας τά δάκρυά σου τήν ὥρα πού κλαῖς καί στενάζεις.

Συγγνώμη Πόλη μου γιά ὅσα λάθη κάναμε στό παρελθόν καί συνεχίζομε νά κάνωμε.

Συγγνώμη Πόλη Βασίλισσα τοῦ κόσμου.